

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3265

4 PAGINI — 20 BANI

Joi 12 noiembrie 1959

Zero rebuturi!

Barbu Neagu, secretarul organizației U.T.M. din turătoria de oțel și membru în brigada priu lui gimea „șantierului” turătoria de oțel, zăbovind ca trieste asupra unui maldar de piese, pe care le strînsese într-un colț, șeful brigăzii, Savaneca Ion. Cîțiva dintre tineri, pe la care trecuse și strînsese „rebuturile” stăteau și ei plouați și se uitau cu coada ochiului la vrafal de piese schilodite.

Neagu, se îndreaptă spre Savaneca, omul care răspunde de organizarea brigăzii, de plan, de oameni.

— Uite măi frate, începu Neagu, tocmai acum cînd credeam că am pus lucrurile la punct...

Apoi după ce se apropiase de grupul „plonșilor” continuă să vorbese. Spunea vorbe pome de la inimă. Îi dădea că ei, tineri care dovediseră că pot face isprăvi mari, despre care se duceau vestea că au reușit să reducă total rebuturile, tocmai ei își celea fama. Străbătuse să ei, cei din brigada „Tinerul oțelar” o cale lungă și grea. Știau toți peste cite greutateți au trebuit să pășească, cite nezaruri au întâmpinat ca să ajungă, pentru prima oară în istoria turătoriei de oțel din „Grivița Roșie”, să nu mai dea trei luni la rînd niciun rebut. Trebuie să recunoască oricine, o victorie de răsunet.

Neagu Barbu se gîndi la momentele cele mai importante din biografia brigăzii. Cum a luat ea ființă cu sprijinul organizației de partid, al comitetului U.T.M., cu sprijinul inginerului Victor Mindru, șeful oțelăriei, al maestrului Nicolae Domnișan, comunisti încercați, care-i pusese speranțe mari în puterile lor. Cu toții erau

vreo 14 înși. Au pornit la drum acum 2 ani în timpul aplicării normelor cu motivare tehnică. Atunci, într-o ședință de producție, s-a spus că brigada lor a fost una dintre brigăzile care au dovedit din plin, fiind exemplu și pentru alte partizi, că normele nu sînt juste și că ei n-au de treaba asta și le-a tras un perdaf de nu s-au văzut. Mare necaz pe capul lor cu articolul acela. Se arăta însă acolo și concret cum și de ce fac ei multe rebuturi și ce ar trebui să facă, să iasă din impas. Și-au pus minte cu toții la contribuție. Hai să nvăjăm; avem de unde. Bunavoința să fie, și-au zis ei. Și s-au pus pe

o știm cu toții. Am avut și victorii și insuccese. Dar ca asta de-acum, mai rar. Trebuie să ajungem să nu mai dăm nici un rebut.

Pe loc s-a încheiat o ședință. Acolo „pe șantierul oțelăriei” — așa denumese ei urîșă hală datorită lărgimii și înălțimii ei. Era de față și Gh. Constantin, secretarul organizației de partid. Nu e vîrstnic. E foarte tînr. Are în jur de 25 de ani. Mai erau acolo Badea Marin, Savaneca Ion, Gh. Vasilița, oameni care au depus tot sufletul să-și păstreze renumele de brigada care a scos din activitatea ei cuvîntul „rebut”. Printre ei, cu capul plecat stăteau și „faptașii”: Gereca Aurel, Marinescu Mircea, Lunoveci Avram.

Fiecare brigadă — un colectiv de muncă frun'ăș

treabă. Imbogățindu-și mereu cunoștințele tehnice, avînd în plus un spirit colectiv și multa tinerie și ardoare de muncă, brigada „Tinerul oțelar” a avut o perioadă cînd rebuturile au ajuns să reducă rebuturile sub procentul admis de normele tehnice cu 50 la sută. Apoi au urmat lunile de glorie: iunie, iulie și august, cînd băieții, spre uimirea tuturor, n-au dat nici un rebut. S-au lucrat atunci de mare cinste. Dar... A urmat după aceea o delăsare. Fumul gloriei i-a cam arsă oțelă, în septembrie și octombrie după răciria pieselor au început să apară pe la colturile halei oțelăriei, rebuturile.

Toate acestea fi trecură prin minte, lui Barbu Neagu, ca o străfulgerare. Se gîndea și la marea lor responsabilitate pe care o au față de uzină. De rebuturi se leagă doar realizarea planului, economiile, respectarea livrării de piese altor sectoare ale Complexului „Grivița Roșie”, altor întreprinderi din Capitală și din țară. Numai gîndul la toate acestea îi turnă în inimă și mai multă amărăciune. Dar în același timp se gîndește ca totuși, la fel ca în vara totuși, în puterea lor, în spiritul de organizare, în găsierea unor soluții inovatoare, în atenția și grija cu care vor munci.

— Am străbătut o cale lungă,

respectă prescripțiile procesului tehnologic în facerea formelor de turnare. Dar lucrează așa, pe toane, cînd și cînd. Azi bine, mîine rău. În brigada noastră n-avem nevoie de tineri la care sirgușii și dragostea de muncă nu s calitățile permanente.

Atunci, în ședința aceea fulger, a mai fost muștrul și Avram Lungoci. La luat la „trei păzește” Barbu Neagu.

— Și tu te ții ca ești atotștinător. Nu primești sfaturi și nu primești nici critica! De-acum facem un plan de sarcini concrete, pe om, pe repere, adaugă el după o pauză.

După ședința aceea a brigăzii, întâmplat într-una din săptămînilor trecute cînd, după turnare, maldarul de piese rebutate ieșise mai înalt ca deobice, tinerii cei mai înimoși din brigadă, cu concursul inginerului Mindru, au avut multă bătaie de cap cu planul de masuri; fiecare a fost autorul cite unei inițiative. Tineu cu orice preț să-și recîștige locul pierdut, dar mai ales încrederea tovarășilor mai bătrîni de muncă. Așa au pornit la deslăjenirea unor noi cărări care ar putea să ducă la o reducere sigură și totală a rebuturilor. Păreră unanimă a fost să se pună

VASILE CABULEA

(Continuare în pag. 3-a)

S-a deschis șantierul viitorului combinat de celuloză, hîrtie și saci de hîrtie de la Suceava

La Suceava au început lucrările de organizare a șantierului pentru construirea combinatului de celuloză, hîrtie și saci de hîrtie. Anul acesta unitate va produce 50.000 tone de celuloză, 60.000 tone de hîrtie pentru ambalaj, 150.000.000 buc. saci de hîrtie și 5.000 tone (80 milioane) punji.

Proiectele noului combinat le întocmește Institutul de cercetări și proiectări pentru industria hîrtiei, celulozei și valorificarea stufului — I.C.P.S.H.

Combinatul de celuloză, hîrtie și saci de hîrtie de la Suceava

va folosi ca materie primă deșeurile de lemn din fabricile de industrializare a lemnului și din exploatarea de pădure din nordul Moldovei.

În prezent pe locul unde se vor ridica clădirile combinatului constructorii execută drumurile de acces, nivelări de teren, construcții pentru cazarea muncitorilor și alte lucrări.

Conform prevederilor de plan, noua unitate a industriei noastre chimice urmează să intre în producție în cursul anului 1961.

(Agerpres).

Nol blocul pentru muncitorii și personalul administrativ al Fabricii de țevi de la Roman.

Foto: AGERPRES

ȘTEFAN IUREȘ

Operatoarea frun'asă Elisabeta Picu din secția de filtrare a carbonatului de sodiu brut, Uzina de produse sodice din Corova.

Lucrările la noua fabrică de mobilă din Iași înainteză rapid

Pe șantierul viitorului fabricii de mobilă din Iași, care va produce anual circa 10.000 de garnituri de mobilă, au fost lucrate măsurile pentru a asigura continuitatea lucrului pe timpul iernii. Se munceste intens la asamblarea peretilor halei de fabricație și la magaziele de produse finite pentru a se asigura terminarea lor în cursul acestui luni. Pînă acum sînt executate circa 80 la sută din lucrările de construcții ale halei de uscat și croit.

Atenție — șantier!

Dialogul șiantierului cu cititorul (vezi „poza redacției”, constatăriile redacțiilor cu cititorii etc) demonstrează că omul muncii, departe de a fi un spectator pasiv al acestui univers în construcție, pretinde cu autoritate să i se furnizeze unghiurile de observație cele mai favorabile și, mai ales, să nu se neglijeze nimic însemnat. „Am auzit că se construiește ceva mare la Chișinău: de ce nu apare un reportaj în ziarul dvs. cu privire la această construcție?” Sau: „Deși nu sînt gălățean, mă interesează foarte mult proiectul sistemării orașului Galați; aștept un material pe această temă”. Așadar omul, întîlnind la tot pasul, pe trotuarul său, vizavi sau după colț construcții în diferite stadii, în mod firesc raportează totul la scara patriei întregi și vrea să aibă viațuța de ansamblu.

Este o curiozitate minunată, de fapt mindirie, în esență patriotism.

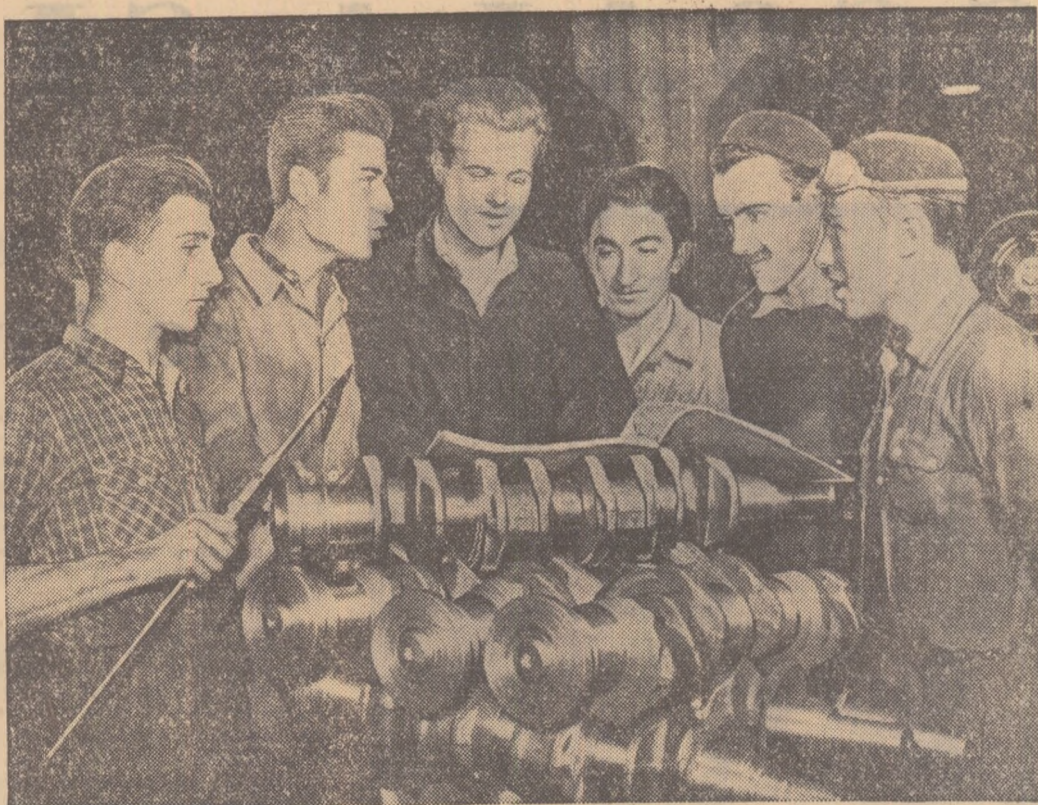
Acestor exigențe se străduiesc să le răspundă presa, radioul, jurnalele cinematografice. Fotografiile și cele limbajului lor, direct și, pare-se, deschis de convingător. Vedem circihind de oameni în fața panourilor cu fotografii distribuite pe unele magazinele ale Capitalei. Se înfățișează aspecte ale construcțiilor din provincie — litoralul Mării Negre, de exemplu, sau noi așezări miniere în Valea Jiului. Cetățenii care le contemplă, comentindu-le cu admirație și apărîndere nu au dect să întoarcă fața ori să ridice fruntea pentru a vedea sevea, alături, noile clădiri pe care, în reproduciri fotografice le admiră la ora aceea oamenii din provincie, opriti tot așa, în fața unor panouri cu imagini din Capitală.

Acest circuit nu se pare a fi încheiat de sensuri majore: în țară nu mai există colț favorizat și colț oropsit, a distapart pentru totdauna Statul — Janus cu cele două ipostaze contradictorii, — pentru unii muni, pentru alții ciumă; în Dobrogea și în Maramureș, din Suceava pînă în Banat, avîntul construcției este general și cu perspectiva netă de intensificare.

— Asta vară, la expoziția „15 ani de arhitectură în Republica Populară Romîni” am avut sub ochi, fotografiile și macheta — amplasarea formidabilă a realizărilor regiunii noastre în domeniul construcțiilor industriale, construcțiilor civile și urbanisticii. Sa-

tele de coșuri fumegînde ale colosilor industriei noastre socialiste par a fi tot atît de semnificative de exclamare la sfîrșitul propozițiilor (cu întoarcere atît de sarcastică azi!) : „sîntem o țară eminamente agricolă”. Zecile de niii de ferestre ale noilor blocuri privesc senin spre orașele pe care aparăția lor le-a înfrumusețat și le-a întinerit. Noi, frontoanele teatrelor, porticele institutelor de învățămînt superior, grădilele în amfiteatru ale stadioanelor, zidurile albe ale așezămintelor medicale, ridică orașele noastre la înălțimea convenită de societății. Abia s-au ridicat schelele și ele intră imediat în circuitul normal al vieții noastre. Ne obișnuim atît de repede să le salutăm prezența masivă, elegantă, încît uităm că acum 2 sau 6, sau 10 ani pe locul respectiv împărățea terenul viran, celebrul pe atunci teren viran, azi o raritate pe cale de dispariție. (Ultima oră: simbătă, 7 noiembrie, gîrdurile de papură, prestivitoare de construcții, au început să se ridice din bulevardul Maghera vizavi de Teatrul Armatei. Șantier!) Și totul, toate, converg spre satisfacerea nevoilor oamenilor. În magazinele care vind mobilă, scoare, perdele, lustre, vînzătorii nu se pot odihni în timpul programului și uși fug încolo, încoașe și „dăjmio pe aceea”, „vreau s-o vîd pe aceasta”, „cit costă cealaltă?”... Furg-taximetrele depășesc planul transportind cumpărăturile la noile blocuri, odăile ieri încă străine, se îmbracă și devin intime, și vine clipa cînd cel mai talentat caligraf al familiei scrie numele respectivei familii pe cartonaș potrivit la intrare. Serile, prin întunecul ce domnește încă pe scări, urcă vizitatorii: „Tovarășe, nu știți unde este apartamentul 28 — scara B sau D, că la telefon n-am înțeles bine...” Tipla care învește florile foșnete triumfal, lîful încă nu funcționează, miroase pretutindeni a proaspăt, la fiecare apartament glasuiri mici de copii se strecoară prin gaura broaștei... Bucuria strălucește în geamuri, bucuria aruncă dopul din gîtul sticlei de vin, bucuria cîntă făcîndu-și vibrații răscolitoare: roadele muncii oamenilor se află în stăpînire lor!

Așa cum a dorit-o partidul, dirijorul construcțiilor ample care schimbă, de la o zi la alta, fața orașelor noastre.

Brigada de tineret care lucrează la linia arbori-motor, sectorul Bloc-motor al Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, condusă de Gh. Florea dă numai lucru de bună calitate

Foto: N. STELORIAN

Universitățile populare sînt

La Statul popular orășeneș Constanța a avut loc recent deschiderea Universității populare sîntele, ale cărei cursuri sînt urmate de președinți și brigadieri frun'ăș din gospodăriile agricole colective din raza orașului Constanța. După deschidere, au fost predale primele lecții.

Asemenia universităților populare sîntele se vor deschide zilele acestea în toate cele 7 centre raionale ale regiunii. Cursurile acestor universități vor fi frecventate de aproape 500 de președinți și brigadieri frun'ăș din gospodăriile agricole colective din regiune.

(Agerpres)

Expoziții de mobilă

La Cluj, în noul bloc de locuințe din piața Mihai Viteazu nr. 37 s-a deschis o expoziție de mobilă, cuprînzînd cele mai noi sortimente de mobilă fabricate în țară. Mobilă expusă va putea fi cumpărată de noii locatari ai blocului.

*

La Hunedoara, într-unul din blocurile de locuințe construite recent s-a deschis pentru 30 de zile o expoziție cu modele noi de mobilă din plăci aglomerate și lemn. Expoziția este organizată de Ministerul Construcțiilor, Industriei Materialelor de Construcții și Industriei Lemnului, cu scopul de a se cunoaște părerile și sugestiile hunedorenilor, cu privire la tipurile de mobilă expuse și felul cum ele corespund noilor locuințe muncitorești.

(Agerpres)

Maramureș — țară nouă

N. Popescu-Bogdănești

V-ați oprit vreodată privirile, urmărind harta țării, asupra celui mai nordic punct al ei? Dacă nu, incipuiți-vă o cetate cu siduri de nepătruns și cu o singură poartă. Sau, dacă vreți, un sac cu gura pe trei sferturi cusută. Așa-i Maramureșul. O depresiune deluroasă — născută cîndva, în timpuri îndepărtate, prin scufundarea scoarței terestre — închisă între lanțul Carpaților păduroși și Munții Vulcanici. O unitate geografică cu particularități distincte în toate. Clima este aspră și umedă. Apele curg repede. Solurile sînt sărace. Oamenii, în limbă și port, au și obiceiuri și fel de trai, au și ceva specific, ceva care numai lor le aparține. Istoria le-a fost zbuciumată. Vieța aspră ca și natura.

„Maramureș, țară veche” spune cîntecul.

Se scurgeau veacuri și în Maramureș nu se cînta nimic. Totul era încremenit ca și munții.

Caselor cu acoperiș fugărit nu intraseră în stadiul cărămizii. Nelipsitul muștar la masă era foamea. Cîntatul școlii era înfinit mai puțin umbrit decît palmea sau oțelul. Tără a nimănui în care cămătarii și circumarii tăiau și spinzurau. „Oamenii se asemănă aici cu urșii — nota acum vreo șapte decenii un călător german — orizontul este limitat, el nu trece dincolo de pădurile uriașe, între care își duc o existență trîlăită, fără bucurii, fără nici un fel de cunoștințe despre lume și fără binefacerile culturii”. Aceasta era o stăruie de veacuri. Dar s-a schimbat totul în urmă. Timpul nu se mai misoară în Maramureș cu veacurile, ci firec, cu anul.

Obsedant aproape, în gura maramureșanului auzi mereu repetîndu-se: „Pînă mai acum cincisprezece ani...”. Te urci în tren

cu prin Maramureș putea exista și țîței, nu, asta n-o știu. Pe valea Izei, pe Valea Vișeuului, pe Tisa și pe Vaser — din îndepărtate timpuri a bocănit securea, a hîrșit fierăstrăul. Maramureșanul era om al pădurii, trăia în pădure, se hrănea din pădure. Și astăzi „butnarii” vestii în întregă țară pentru hărnicia și priceperea cu care minuesc securea și jopitul, lucrează pe valea Izei, a Vișeuului, pe Tisa. Dar „pînă mai acum cincisprezece ani” dormeau în colibe, pe jos, mincua colege cu coapă. Așa a fost, „pînă acum cincispre-

zece ani”. „Acu altu-i trau”. Maramureșanul nu mai e flămînd, gonit de acasă de foame și mizerie și-și da pe nimic munca și sănătatea. Doarme în locuri cu paturi, și stăruie pat cu covoraș. Mîncă pîină și slăni. E sănătos, vîntic, cu pădure. Îi găsești cîntă și în zăru. Biblioteca volintă umblă din munte în munte. Dar minierii maramureșeni? Dar muncitorii fabricilor din Vișeu, din Borșa, din Sighet? Mai sînt ei cei de acum cincisprezece ani? Mai întii că nu prea se găseau fabrici pe pămîntul Maramureșului — își spun dacă-i întrebă despre trecut, dar despre azi vorbesc înfățișarea lor sănătoasă, dragostea de viață, vorbesc bibliotecile, cantinele, locuințele spațioase, brigăzile culturale.

Cercați și răsfoiți statistici mai vechi, cărți de geografie și ziare

de acum douăzeci treizeci de ani. Ce veți găsi? Cifre uluitoare, care pentru a fi estomate erau pudrate cu praful minciunii despre „pitorescul” Maramureșului, despre „bărbăția” și „dirigența” maramureșanului. Maramureșanul a fost, într-adevăr diriz și demn din totdauna, dar îl măcinau ignoranța și neștiința, tuberculoza și sifilisul. Două populații și șapte mii de la o populație de aproape 150.000 de suflete! Peste 30 la sută analfabeți în rîndul adulților. Mai mult de 30.000 de copii de vîrstă școlară neînscrisi în școlă cînd toate acestea? În vacul al XVIII-lea? Nu! În anul de grație 1937, în vremea cînd, pămpos, Carol al II-lea se decretă „un nou Brîncoveanu al culturii romînești”. Dar foamea?... La masa țărănului maramureșean nu se găsea alt nimic în afară de colese — mămăliga cea de toate zilele, care și ea lipsea din postul crăciunului — cartofi și, dacă a-vea vacă, un bilid de lapte.

Pămîntul nu dădea rod, pomii din avonea, minca era prețioasă de hîrtocărit. Cîntă mîșo zilele! Tot așteptînd lînelor își plîngea omul amarul. Să-i mai stă gîndul la altceva decît la necazuri?

(Continuare în pag. 3-a)

NOI CONSTRUCȚII

Construcții din cadrul grupului de șantier nr. 1 din Dobrogea au dat în folosință cu două luni înainte de termen clădirea noului cinematograful Patria din Săveni. Cinematograful are o capacitate de 300 de locuri și este amenajat pentru ecran lat. Acesta este cel de al 4-lea cinematograful din regiunea Suceava.

În comuna Bivol din raionul Darabani s-a inaugurat un nou dispensar medical construit prin munca patriotică și contribuția cetățenilor. Dispensarul are o casă de nașteri, staționar, cabinet de consultații și sală de așteptare. În regiunea Suceava au mai fost inaugurate anul acesta încă 17 dispensare rurale. În prezent, în comunele regiunii funcționează 147 dispensare rurale.

Cu largă participare voluntară a locuitorilor, în satul Abrud din raionul Adămești s-au construit în numai 18 zile două săli de clasă. Prin folosirea materialelor din resurse locale și a muncii voluntare a cetățenilor, cele două săli de clasă au costat cu 18.000 lei mai puțin decît prevedea deșezul. Cu acestea, numărul sălilor de clasă construite anul acesta prin contribuția voluntară în satele regiunii Constanța sa ridică la 28.

(Agerpres)

77.000 tone de cărbune peste plan

Din abatajele minelor Văli Jiului au fost extrase în prima decadă a lunii noiembrie 12.493 tone de cărbune cocsificabil și energetic peste plan. Acest succes însemnat se datorește extinderii înaltătelor de ridicare a tururilor sectoarelor productive la nivelul celor frun'ășe și înaltătelor „zlua și fișia” care se aplică tot mai mult în abatajele frontale. Cele mai mari realizări le-au obținut, în această perioadă de timp, harnicii mineri de la Petrița și Urzicani, iar la mina Lupeni au fost extrase aproape 3.000 tone de cărbune peste planul primei decade a lunii noiembrie. De la începutul anului și pînă în prezent, minele Văli Jiului au livrat economiei noastre naționale peste 77.000 tone de cărbune în plus față de plan.

(Agerpres)

Gheorghita Picu și Maria Istrate, ambele fiice de țărani colectiviști, se numără printre cele mai silitoare eleve ale Școlii Populare de Artă din Craiova. Miinile lor îndemnețite și simț deosebit al culorilor dau cu săturilor executate de ele tot felul de artă populară.

Foto: P. POP

Să ne cunoaștem patria

Se scurgeau veacuri și în Maramureș nu se cînta nimic. Totul era încremenit ca și munții. Caselor cu acoperiș fugărit nu intraseră în stadiul cărămizii. Nelipsitul muștar la masă era foamea. Cîntatul școlii era înfinit mai puțin umbrit decît palmea sau oțelul. Tără a nimănui în care cămătarii și circumarii tăiau și spinzurau. „Oamenii se asemănă aici cu urșii — nota acum vreo șapte decenii un călător german — orizontul este limitat, el nu trece dincolo de pădurile uriașe, între care își duc o existență trîlăită, fără bucurii, fără nici un fel de cunoștințe despre lume și fără binefacerile culturii”. Aceasta era o stăruie de veacuri. Dar s-a schimbat totul în urmă. Timpul nu se mai misoară în Maramureș cu veacurile, ci firec, cu anul.

Obsedant aproape, în gura maramureșanului auzi mereu repetîndu-se: „Pînă mai acum cincisprezece ani...”. Te urci în tren

ȘCOALA ȘI PRACTICA

„Pe viu” se învață mai bine

Dezvoltarea impetuoasă a științei și tehnicii moderne, măreștele sarcini pe care opera de construcție socialistă le pune în fața poporului, cer înțelegerea noastră care învață pe banchete școlii să poată nu numai o vastă cultură generală și temelnică deprinderi practice.

Școala noastră a acumulat o mare experiență în privința ajutorării elevilor de a căpăta deprinderi practice. Noi am pornit de la ideea că elevii trebuie să înțeleagă utilitatea practică a cunoștințelor pe care le primește și să capete chiar și unele deprinderi practice încă din procesul de predare a cunoștințelor teoretice. Profesorii au căutat metodele și procedeele cele mai eficiente, care să ajute pe elevi să înțeleagă cum să aplice în practică cunoștințele teoretice pe care le capătă în diferite materii de studiu. De pildă, asistând la orele de chimie ale tovarășei profesorei Bosșian Octavia am constatat că metoda lucrărilor frontale de laborator a dat foarte bune rezultate în pregătirea elevilor. La orele de chimie fiecare elev are trusa sa cu toată aparatura și substanțele necesare experiențelor. Elevii lucrează cu multă mîlă și maiștrii-instrucții care să prindă vîlă în eprubetă. Unele

Prof. Victor Grigorescu
directorul Școlii medii
„Aurel Vlaicu”
București

dintre eleve, dîndu-le-se să recunoască o substanță în cadrul acestor lucrări numai după câteva încercări cu trusa de mic chimist, a dat prompt răspunsul: „este amidon”. Și după aceea ea a arătat documentul profesorului ce este amidonul, cum se obține din cereale, din cartofi sau leguminoase, cum rezolvă practic în gospodărie obținerea amidonului și la ce servește acesta.

Orele de laborator care și materialul didactic pe care îl posedă școala ne oferă într-adevăr posibilitatea de a-l ajuta pe elev să îmbine cunoștințele teoretice cu cele practice. Atunci însă cînd materialul didactic nu face suferință de accesibilitate însușirea cunoștințelor, profesorul îl duce pe elev la fața locului în uzină, să vadă unele procese sau fenomene despre care s-a predat la ore. Legat de aceasta așa arată procedeul pe care profesora de fizică a clasei a IX-a l-a folosit în predarea lecției despre „mașina cu vaporii”. Ea a explicat teoretic elevilor ce este mașina cu vaporii și cum funcționează, le-a desenat schema mașinii pe tablă, apoi le-a arătat tot ceea ce le-a expus teoretic pe macheta secționată a unei locomotive. Aceasta a făcut ca elevii să înțeleagă procesul funcționării mașinii. Cunoștințele au fost însă într-adevăr bine fixate abia în ziua următoare cînd profesora, împreună cu elevii clasei, au văzut, așa cum zicem noi „pe viu”, în uzină ceea ce învățaseră la ora de fizică în școală.

Ei au văzut locomotiva, sistemul de funcționare; muncitorii le-au arătat părțile componente ale acesteia, făcîndu-le o demonstrație practică a funcționării mașinii cu abur. Pe această cale a vizitelor-lecții noțiunile sînt bine înțelese, în înțelegerea logică, elevii fac cunoștință cu realitatea, și astfel pregătirea lor se desăvîrșește în contact cu viața practică.

Și ceea ce profesorul realizează pe linia legăturii teoriei de practică în cadrul orelor, la discipline științifice (fizică, chimie, naturale, matematice etc.) este continuat în cadrul lucrărilor practice de atelier.

Teul nostru este ca elevii la absolvirea școlii să poată deține deprinderi practice. Se înțelege că acest lucru nu poate fi realizat decît printr-o activitate directă, efectivă în atelier, în fabrică, în mașină.

În legătură cu aceasta ne-a preocupat în mod deosebit următoarea problemă: ce fel de deprinderi trebuie să capete elevii? Să învețe doar să pleacă, să facă un ghivent etc. sau să învețe temeinic o meserie, să capete o calificare solidă și pre-

cisă într-o anumită ramură? Noi am ajuns la concluzia că este pe deplin posibil ca elevii să învețe în timpul școlii o meserie, să devină muncitor calificat. Rezultatele vorbesc mult mai de cît orice. Anul trecut am obținut un succes important în această privință. O clasă de elevi a absolvit școala avînd și diploma de muncitor calificat. Anul acesta extindem calificarea în toate clasele; pe lângă pregătirea de cultură generală elevii școlii învață fiecare o meserie în cadrul atelierelor de lăcătușerie, mașin-unelte, auto, radio, telefonie etc., al C.F.R.-ului și telecomunicațiilor.

O zi pe săptămînă ei lucrează efectiv în producție. Prin rotație, în fiecare zi, timp de patru ore o clasă de elevi merge în uzină și sub îndrumarea muncitorilor, a maștrilor de atelier, ei învață direct la mașină o meserie sau alta. Astfel, toți elevii școlii noastre vor primi la sfîrșitul școlii, odată cu diploma de absolvent și diploma de muncitor calificat. Dăm o atenție deosebită elaborării programului de practică diferențiat pe ani, astfel ca activitatea elevilor în producție să tîna pasul cu cunoștințele pe care și le însușesc acesteia la ore. Între profesorii școlii și maștrii-instrucții care predau lucrările practice există o colaborare susținută, permanentă pentru ca și mișcările și celelalte să realizeze lecții care să se completeze armonios.

Școala noastră este o școală mare. Numără aproximativ 2.000 elevi. Procesul de instruire și educare a acestui număr de elevi nu este ușor de realizat. Totuși, în aceste condiții în care elevii se formează muncind și învățînd, sarcina noastră este vădit mai ușoară. Elevii au la fiecare pas — la școală, în cadrul organizației U.T.M., în uzină, în familie — pîde minute de muncă plină de dezvoltare în slujba unui țel nobil — construirea socialismului, de disciplină și seriozitate, de înalte trăsături morale ale omului înalt. Nu a dispărut total din școală indisciplina, devierea, delăsarea, dar au devenit cazuri izolate care nu-și găsesc adepți în rîndul elevilor, ci, dimpotrivă, dezaprobarea totală.

Mal avem de luptat pentru a ajunge să realizăm deplin această sarcină care ne-a fost incredințată de partid ca înțelegerea să pornească în viață, de pe băncile școlii, înarmat cu cunoștințe de cultură generală, dar și cu temeinice deprinderi practice, cu un orizont politic care să tîna pasul cu cerințele epocii pe care o trăim. Nu ne îndoiim însă că vom ajunge la țintă. Școala, părinții, organizația U.T.M., acționează puternic și în strînsă colaborare pentru a crește din rîndul înțeleptului școlar cadre de care patria are nevoie.

„LA PRACTICĂ”

Dragii mei,
Trebuie să recunoașteți, nu în toate școlile, la orele de practică, se învață... practic, alții și așa cum ar trebui. Cunoștințele mai incursive m-a îndemnat să aflu următoarele:

Unor profesori le place să teoretizeze totul!

UN ELEV: — Nu-ți mai bine să ne uităm la fierăstrăul din perete?..

Într-un loc i-am văzut pe elevi executînd la nesfîrșit aceeași operație.

NOUL ELEV: — Si dîna ce termin de pîit piesa asta, ce fac? ELEVUL DIN ULTIMA CLASĂ: Iei alta. Pînd într-a un- sprezecea tot asta ai să faci.

Și cite odată se întîmplă așa:

— Fir-ar să jio... a ars siguranța! Și eu cum mai învăț la electricitate?!

Sînt și alte asemenea situații ce n-ar trebui să mai fie!

Cu bine,
ARICIUL
p. conf. MIHAI CARANFIL

1000 de elevi fac practică

Pentru elevii claselor a VI-a, a VII-a și a VIII-a ai Școlii medii nr. 1 „I. L. Caragiale” din Ploiești este în curs de amenajare atelierul de lăcătușerie. Pînă acum s-a adus doar o bormașină, dar va fi adus și un strung și o raboteză.

Și cei din clasa a X-a reală și umanistică au o bogată activitate practică. Tovarășii ingineri Dinu, Birau și Dumitrescu de la I.T.A.U. sînt cei care le-au trezit interesul pentru mecanică auto. Motorul de automobil începe să-și dezlege tainele pentru ei.

Practica în producție a o mie de elevi, cîți sînt din clasele a V-a pînă în clasa a XI-a ale acestei școli, ridică numeroase probleme pe care cadrele didactice, instructorii pe specialități și colaboratorii cu comitetul de părinți se străduiesc zi de zi să le rezolve.

S. IOANIȚIU

Lotul experimental

În urmă cu un an elevii Școlii medii din Ilia și-au propus ca, sub conducerea profesorilor de specialitate, să efectueze pe o parte din terenul agricol repartizat școlii o serie de experiențe, de cultură comparativă. „Să creăm un adevărat lot experimental, un „laborator agrotehnic în aer liber” și-au propus ei.

Crearea „lotului experimental” a fost înscrisă ca un obiectiv principal în planul de activitate al organizației U.T.M. din școală. Au fost formate echipe speciale care să se ocupe de fiecare lot de culturi respectînd toate regulile agrotehnice cunoscute.

Ce experiențe s-au efectuat anul acesta? Tînînd seama de specificul de cultură al regiunii s-a dat o atenție deosebită cultivării cartofilor ieroviziși și neieroviziși așezați la diferite adîncimi în sol. Tot pentru cartofi cit și pentru porumb a fost repartizat un lot pe care se fac culturi comparative de plante semănate obișnuit și în cuburi așezate în pîtrat. De asemenea au fost folosite pe scară largă metode agrotehnice înaintate cum sînt, de pildă, aplicarea îngrășămintelor artificiale înainte de însămînțare și în timpul culturii, polenizarea artificială, străpirea unor culturi cu substanțe chimice care distrug dăunătorii etc.

Nu numai pentru oă a fost pîrtăș la nașterea acestei inițiative, ci mai ales pentru că ti crește înima vîsînd înclinația elevilor către profesia pe care o îndrăgesc, inginerul agronom al gospodăriei agricole colective din Ilia își petrece o bună parte din timpul liber îndrumîndu-i pe tinerii naturaliști. Li veși găsi negreșit pe lotul experimental al școlii și pe profesorii de științe naturale și pe învățătorul Emil Muscă, un pasionat al experiențelor agrotehnice.

Rezultate se vădese în puternica pasiune pentru cultivarea științifică a solului pe care o manifestă majoritatea elevilor Școlii medii din Ilia; ele se vădese de asemenea în recolta record de cartofi obținută de ei pe terenul de cultură al școlii prin aplicarea celei mai valoroase dintre metodele de cultură experimentală.

În perioada aceasta pe lotul experimental se desfășoară pregătirile pentru iarnă. Li veși găsi pe elevii dintr-a VIII-a și dintr-a IX-a ca și pe cei mai mici din clasele V-VII-a învelind cu grijă în rogoșii pufeșii de pomî fructiferi care la anul vor servi drept pîrtăș pentru crearea unei livezi selecționate. În laboratorul școlii se alege cu grijă semințele pentru ieroviziși și însămînțările de primăvară, li se încearcă rezistența și puritatea.

Iar la sedințele organizației U.T.M. se făuresc noi și îndrăznește planuri. Uteniștii au studiat cu deosebită atenție experiența bogată a unor școli din Uniunea Sovietică care au luat inițiativa creării unor colhozuri ale elevilor ca și rezultatele prețioase obținute în cultivarea unor suprafețe mai mari de te-

ren cu brigăzi de elevi după modelul celor din gospodăriile colective, de către unele școli de șapte ani cum este, de pildă, cea din Bei Daud, regiunea Constanța.

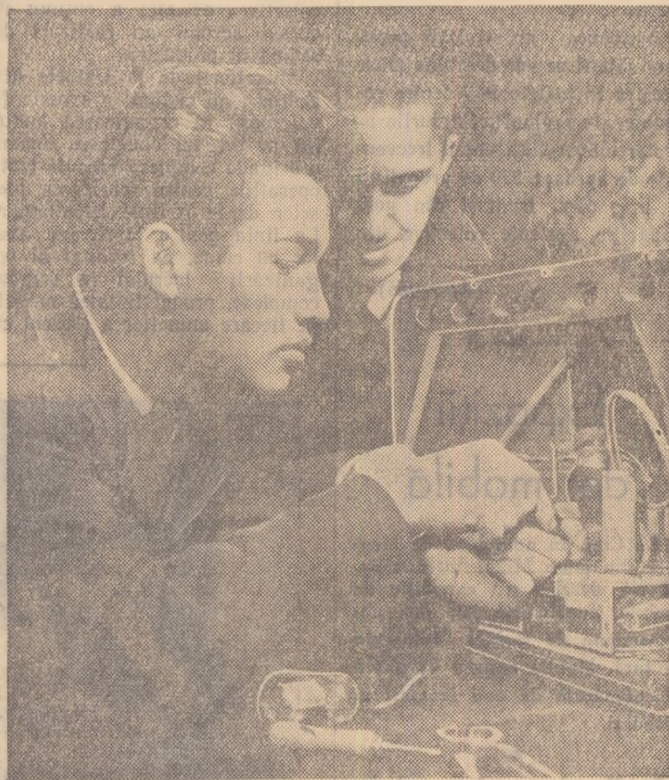
— Vom organiza și noi o mică gospodărie agricolă școlară — au hotărît uteniștii Școlii medii din Ilia. Profesorii școlii, în majoritate și ei tineri, le acordă cu entuziasm tot sprijinul.

Cit despre gospodăria agricolă colectivă și S.M.T.-ul din apropiere au promis și ele tot sprijinul în ceea ce privește obținerea suprafețelor de teren, procurarea utilajului și agregatelor.

De curînd în orele educative care au avut loc în majoritatea claselor de aici s-au purtat discuții pe o temă comună: Ce profesie îmi voi alege în viață? Cea mai mare parte din elevi au răspuns: agronom, naturalist, chimist... Inseși aceste simple răspunsuri, vădese din plin roadele activității creatoare a elevilor desfășurată pe lotul agricol experimental.

AL. CIUCA

Cei dintr-a VIII-a primesc primele îndrumări din partea maistrului...

„cei din clasele mai mari au învățat să repare aparate de radio...”

Constructorii de radio-uri

Inceputul? E modest: câteva piese pe care profesorul de fizică le purta cu el, la clasă, pentru experiențe. Elevii se strîngeau în jurul catetredrii, priveau piesele, demontau, montau iar unora și stricau cite o piesă. Profesorul înțelegea pasiunea elevilor săi; avea ceva din propria sa pasiune pentru tehnică.

Postul muncitor electrician, profesorul de azi, comunistul Aristide Vrabie și-a pus în gînd să dezvolte această pasiune la elevi. La orele de fizică era profesor, în timpul practicii — mastru cu aceiași competență...

Cercul de radiofonie este rodul muncii unui grup de uteniști, fizicieni și matematicieni recunoscuți în școală și al profesorului lor. A început cu câteva piese și azi el a devenit un adevărat laborator. Pe perete un aparat machetă. Se învîrtesc câteva butoane și aparatul machetă transmite emisiunea. Bruiază puțin — e aparatul cel mai simplu cu două lămpi, neperfectionat. Cu acesta au început în primul an.

Zece aparate de radio stau măturte pentru primul an de activitate în cercul radiotehnic. Și nu numai alții. Elevii au construit un amplificator radio-frecvență, material didactic. Cu ajutorul „Lămpii de radio cu redresoare” și amplificator construit în cadrul cercului se fac cinci demonstrații din capitolul „oscilații și unde electromagnetice”. Voltmetrele noastre sînt recunoscuți și în afara școlii.

Și, spre bucuria noastră, la fizică și matematică radiofoniștii sînt elevi excelenți. O notă slabă ar aduce eliminarea lor din cerc. Nici unul din ei nu dorește o asemenea gravă sancțiune...

„Laboratorul” de acasă s-a născut odată cu cel al școlii. Este mai modest, desigur. Părinții lui Ioan Dumitru și cei ai lui Popa Mihai nu prea au avut încredere în „Jucăriile” copiilor și nu s-au grăbit să-i ajute să-i procure materiale. Acum însă, recunosc ei, parcă se vede zîna din strălucirea fiilor lor. Copiii cînd vin de la școală și fac lecțiile și se apucă de trebăluț în „laborator”. Încep să citească cărți tehnice și construiesc. Într-o zi au adus acasă aparatul de radio al școlii și l-au reparat. Alături au reparat aparate de radio de la cunoscuți. Acum, însă, nu mai spun nimic despre ceea ce fac. Pregătesc o surpriză pentru părinți: construiesc cite un aparat de radio „Superheterodin”. Odată cu diploma de maturitate vor dărui părinților și aceste aparate. Părinții vor înțelege mai bine atunci că școala i-a pregătit pe fiii lor temeinic pentru viață; i-a învățat curte și meserie, le-a deschis drumul în viață.

Cei 18 radiofoniști ai Școlii medii nr. 2 din Galați nu-și mai pun întrebări ce vor face în viață după absolvire. Hotărîrea e luată de mîlt: și-au însușit o meserie și vor desăvîrși pregătirea în acest domeniu al radiotehnicii. Cercul radiotehnic al școlii le-a deschis calea spre o activitate interesantă care-i pasionează. Drumul ales de ei este cel firesc — mai înții la școala tehnică de radiofoniști, apoi, după calificare, în producție și după aceea la fabricate.

L. LUSTIG

„iar ea, a devenit de acum strungar

„Am devenit strungari”

Elevii clasei a XI-a a Școlii medii nr. 6 din București sînt buni prieteni cu muncitorii școlii a III-a mecanică de la Intreprinderea „Constantin David”. Prietenia lor s-a legat în producție, în timpul orelor de lucrări practice, dar mai ales în timpul liber, după orele de școală.

— Să lucrezi la strung, la freză, sau la oricare altă mașină, să crezi după o schiță, piese pentru vagoane care pentru locomotive, cilindri, buloane, suruburi etc. — oare noi putem face acest lucru? Așa s-au întrebat elevii după prima lor oră de lucrări practice la Intreprinderea „Constantin David”. Evident că da. Într-o zi vor putea și ei lucra în rînd cu muncitorii! Erau decît hotărîți să învețe să muncească, să se calibreze în meseria de strungar sau frezător.

„Hotărîrea lor nu a fost luată la întîmplare. De neamărate

ori în adunările generale U.T.M. uteniștii au discutat despre necesitatea de a se califica într-o meserie sau alta încă de pe băncile școlii medii, despre îmbinarea pregătirii teoretice cu pregătirea practică. Hotărîrea lor a fost tomaj ecoul al acestor discuții, rod al muncii educative pe care o desfășoară organizația U.T.M., sub conducerea organizației de partid, în rîndul uteniștilor și elevilor.

A trecut de atunci mai mult de un an. Dacă stai de vorbă cu ei îți dai seama că neîncercarea, timiditatea de la început au fost înlocuite cu îndrăzneală, cu priceperea în înmuncă...

— Am îndrăgii munca din ziua în care am intrat în secția mecanică — spuneă Chircă George — din ziua în care am văzut ce poate face strungul. Am hotărîți atunci împreună cu prietenii și colegii mei Feșean Viorela, Musteaș Valeriu, Militaru Vlad că paralel cu școala

să învățăm și meseria de strungar. Orele de program nu ne erau suficiente și atunci ne-am dus în fabrică în timpul nostru liber, după orele de școală. Muncitorii ne-au primit cu dragoste, ne-au arătat cum trebuie să lucrăm, ne-au luat pe lingă ei și am lucrat la același strung, iar într-o zi, după o vreme lungă de practică ne-au dat strungurile și bormașinile pe mîna noastră, ne-au încredințat executarea anumitor piese din plan. Încercarea pe care ne-au acordat-o muncitorii, dragostea — au care ne-au îndrumat, preocuparea pe care a dovedit-o față de noi organizația U.T.M. din Intreprindere, toate acestea au trezit în noi dorința de a lucra cît mai bine, ambiția de a cunoaște meseria. Astăzi Feșean Viorela strungeste piese de mare precizie, Mișu Georgeta și Milea Ana au executat la bormașină operații de bună calitate, Stancu Georgeta, care a lucrat în fabrică și

în vacanța de iarnă, Alecu Luța și Davidescu Elena, minimele slugare, cu multă pricepere strungul. Alecu Luța vorbește totdeauna în clasă cu multă admirație și respect despre comunistul care a învățat-o să lucreze. Au obținut un rezultat frumos: ne-au calificat într-o meserie și au dat întreprinderii piese bune fără niciun rebut.

Acolo, lîngă mașina s-a născut dorința elevilor de a lucra, după terminarea școlii, în producție. Timpul petrecut alături de muncitori, faptul că au lucrat în rînd cu ei a dat elevilor încrederea în posibilitățile lor, le-a trezit și teia de a cunoaște bine meseria. Majoritatea vor intra ca strungari chiar la Intreprinderea „Constantin David” se vor specializa și neînduplecînd se vor învăța în continuare. Meseria mai are încă multe taine pentru ei, taine ce trebuie descoperite și în școală.

DOINA FAGADARU

Exigență față de calitatea de utemist

De curind utemiștii de la Uzinele „Ludovic Minschi” din Tg. Mureș au ținut adunarea generală de dare de seamă și alegeri. Alții în darea de seamă a comitetului U.T.M. prezentați de tov. Porkolab Bela cit mai ales în cadrul discuțiilor s-a acordat o atenție deosebită întăririi spiritului de răspundere al utemiștilor față de îndeplinirea sarcinilor ce le sînt încredințate.

Calitatea de utemist își cere să fie exemplu de conștiințiozitate în îndeplinirea sarcinilor profesionale. Această idee a subliniat-o — într-un fel sau altul — cel mai mult vorbitorul, Planul de producție al uzinei a fost îndeplinit și depășit în fiecare lună (în medie între 100 și 102 la sută). Prin reducerea consumurilor specifice la materiile prime și materiale, combustibil etc. tinerii din uzină au realizat pînă la 30 septembrie economii de peste 133.000 lei. Cei 36 de tineri inovatori ale căror propuneri au fost aplicate în producție au realizat economii de peste 200.000 lei. Brigăzile de producție conduse de Fodor Albert și Gyorgy Ferenc — inovatori — Puskaș Sandor, Ballo Iones, Maroșan Ferencz, Lorinc Andraș și alții au contribuit activ la îndeplinirea planului de producție al uzinei, la ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor. S-a îmbunătățit calitatea pieselor de schimb pentru industria textilă produse în uzină.

Se înțelege că toate aceste realizări dovedesc că utemiștii, tinerii, sînt conștienți de răspunderea ce o au pentru bunul mers al întreprinderii, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Aceste lucruri le-au subliniat nu fără mîndrie, mulți utemiști în cuvîntul lor.

Dar participanții la adunare nu au trecut cu vederea lipsurile existente încă la unii din tinerii lor în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor ce le au. Mulți utemiști l-au criticat pe Popp Ianô, responsabilul brigăzii de tineret de la lăcătușerie, pentru nerespectarea cuvîntului dat. Pentru că ce altceva înseamnă îndeplinirea programului de activitate al brigăzii, îndeplinirea angajamentelor lui de a organiza ridicarea calificării profesionale a tinerilor din brigadă?

Si nu numai în brigada lui Popp lucrurile stau așa. Comitetul U.T.M. — care n-a fost ferit în analiza critică făcută de utemiști — a înțeles, împreună cu conducerea uzinei și comitetul de întreprindere, organizarea de 8 cursuri de minim tehnic în care erau cuprinși 160 de tineri. Insa, după cîteva prelegeri aceste cursuri și-au în-

fel de conștiințe de muncă organizate. Prin purtarea sa îngimfătat, prin dezinteresul manifestat în special în ultima perioadă față de muncă de organizare, el a dovedit că nu a înțeles cum trebuie încrederea pe care noi i-am acordat-o. Deși nu și-a recunoscut decît parțial vina, Szôcs s-a angajat că și va îndeplini sarcinile ce-i vor fi încredințate.

Exigența adunării generale față de calitatea de utemist s-a vădit și cu prilejul alegerii noului comitet U.T.M. și a delegaților la conferința orășenească. Au fost propuși și aleși în comitet muncitori utemiști buni ca Balla Ioséf, Keresztesi Ernô, Porkolab Bela, Tanko Peter și alți fruntași în muncă U.T.M. și în producție.

Adunarea pentru darea de seamă și alegeri a organizat U.T.M. de la uzina „Ludovic Minschi” a cerut noului comitet U.T.M. să lupte și pe mai departe pentru întărirea disciplinei în producție și în muncă U.T.M. astfel ca fiecare tînar să devină un luptător activ pentru îndeplinirea politicii partidului.

ȘT. NECANIȚKI

În vederea unei asistențe medicale cit mai calificate, stația de salvare din Capitală este încadrată cu un număr de 29 medici, iar în timpul nopții și în zilele de sîmbătoare de 89. Pe lângă numeroase autosanitare stația a fost dotată și cu autoturisme cu care medicii dau ajutorul de urgență la locuințele bolnavilor. În fotografie: Complectarea trusei înainte de a pleca pe teren.

Nu se pot oare rezolva?

Conducerea întreprinderii să ne ajute să învățăm

Dragă redacție,

Sînt elev în clasa a IX-a la Școala medie serală de pe lângă Fabrica de hîrtie „1 Septembrie”-Buzeni din Buzeni. M-am înscris pentru a urma cursurile medii la un an după absolvirea școlii profesionale de ucenic de pe lângă fabrică, conștient fiind că pentru a ține pasul cu tehnica nouă trebuie să învăț continuu.

Încă de la început — însă mai precis din clasa a VIII-a — s-au ivit unele greutăți. Am fost programat să lucrez în două schimburi și amune, două săptămîni consecutive de noapte și una de dimineață. Este lesne de înțeles că a învăța în aceste condiții este foarte greu. Cu toate acestea n-am abandonat școala și nici nu voi face acest lucru. Acum sînt în clasa a IX-a și situația este aceeași. Conducătorul secției noastre, respectiv tov. Inginer Corneliu Stancu, nu vrea să mă programeze într-un singur schimb, lucru pe deplin realizabil. La deschiderea noului an de învățămînt am fost convocat într-o ședință la care a participat și conducerea fabricii care ne-a asigurat că ni se vor crea cele mai bune condiții de învățătură, dar acest lucru nu s-a realizat încă. Comitetul organizației U.T.M. nu se interesează nici el de muncitorii-elevi. În situații similare se află și tinerii muncitori-elevi Gheorghe Baclu, Ilie Parfan și Ion Neagu. De altfel în clasa a VIII-a, datorită aceleiași cauze, dintr-un număr de 45 de elevi înscriși la început anulul școlar numai 20 frecventează regulat cursurile. E

necesar să se ia măsuri urgente pentru ca tinerii muncitori-elevi, să poată urma cu regularitate cursurile școlare.

ION ENACHE

muncitor la Fabrica de hîrtie „1 Septembrie”-Buzeni

De ce atîta indiferență!

În orașelul Nucet s-a construit în ultimii ani, prin grija partidului și guvernului, un spital spătos dotat cu aparatură modernă și deservit de medici de specialitate.

Mulți dintre oamenii muncii din regiunea Oradea care și-au refăcut în acest spital sănătatea se gîndesc cu recunoștință la medicii și personalul sanitar care le-au acordat o îngrijire atentă, competentă. Din păcate, la acest spital se întîmplă însă

și un lucru neplăcut, cauzat de neglijența în muncă a unor tovarăși din serviciul administrativ al spitalului. Personalul administrativ refuza să pună la dispoziția pacienților tacinurile necesare, sfătindu-l să folosească mai mulți același furculiță sau cuțit.

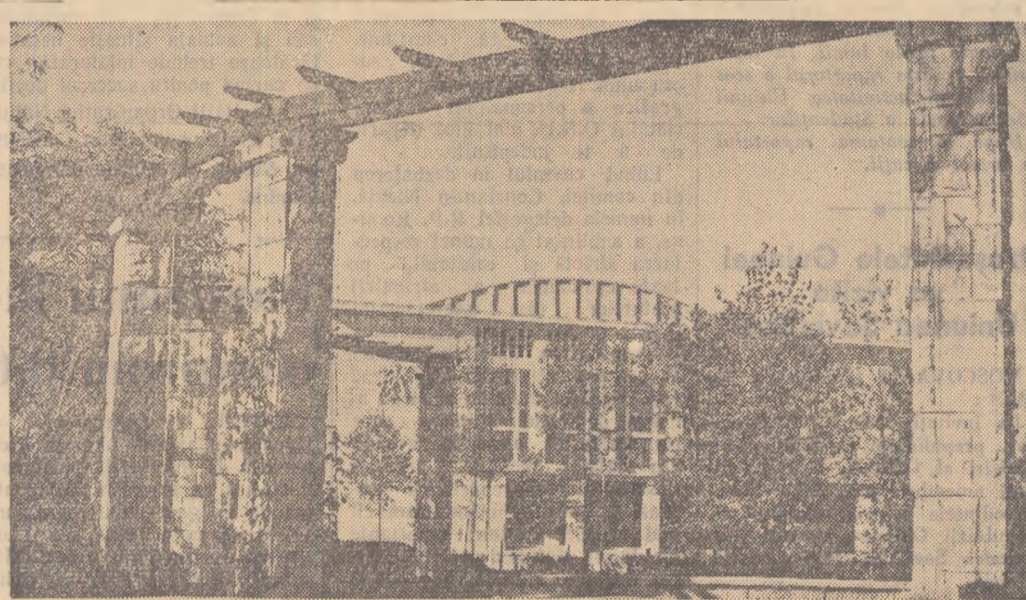
Bolnavii au informat serviciul administrativ însă sezișărilor lor nu li s-au dat curs.

Este surprinzător de ce se tolerează o asemenea situație, care produce multe neplăceri bolnavilor și contravine celor mai elementare reguli de igienă.

Sperăm că direcțiunea spitalului va lua de îndată măsurile corespunzătoare.

I. LEONTE

funcionar

Sala Sporturilor din Constanța.

FOTBAL

● Continuându-și turneul în țara noastră echipa selecționată de fotbal a Armatei R.A.U. (regiunea Sîria) a întîlnit miercuri la Hunedoara echipa Corvinul care activează în categoria B. Fotbaliștii romîni s-au comportat excelent obținînd victoria cu scorul de 3-0 (2-0) prin punctele realizate de Anton (2) și Pop.

● În cadrul preliminariilor turneului olimpic de fotbal miercuri s-au disputat două întîlniri. La Dijon, echipa olimpică a Franței a dispus cu scorul de 1-0 de echipa Luxemburgului în timp ce la Stegen, echipa R. F. Germane a întrecut cu 2-1 echipa Finlandei.

● Într-un meci internațional de fotbal de asigurare miercuri la Paris echipa națională de fotbal a Franței a învins cu scorul de 5-3 (3-2) echipa Portugaliei.

● La 22 noiembrie se va disputa la Budapesta întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele R.P. Ungare și Austriei, contînd pentru preliminariile turneului olimpic. O săptămîni mai tîrziu echipa maghiară se va deplasa la Florența pentru a întîlni echipa Italiei, în cadrul „Cupei dr. Gerô”. Apoi în a doua jumătate a lunii decembrie echipa R.P. Ungare va pleca în Republica Arabă Unită, unde va susține două jocuri.

TENIS DE MASĂ

● Vineri, sîmbătă și duminică vor avea loc la Budapesta întrecerile campionatelor internaționale.

În Editura Politică

a apărut:
M. KALININ: Sfaturi aglato-
torilor 2 lei
120 pag.

Lucrarea cuprinde cîteva din cuvîntările rostite de M. Kalinin în țara propagandistilor și agitatorilor în perioada 1940-1944, cuvîntări care se referă la muncă de agitație, precum și fragmente din cuvîntările rostite de acest fruntas eminent al P.C.U.S. și al Statului Sovietic în fața muncitorilor, inovatorilor, studenților și a lucrătorilor din aparatul de stat

Sport

nale de tenis de masă ale R. P. Ungare. La această competiție R. P. Romîna va fi reprezentată de R. Negulescu, Ad. Rethi, T. Covaci, Gh. Cobirzan, Maria Alexandru, Geta Pitică și Gabriel Folea. Delegația romîna a parăsit țara miercuri, plecînd spre Budapesta.

HANDBAL

● În continuarea turneului pe care-l întreprinde în R.P. Chineze echipa selecționată masculină de handbal a R.D. Germane a jucat la Șanhal cu reprezentativa orașului. Handbaliștii germani au obținut victoria cu scorul de 20-1.

HOCHEI

● Hocheiștii romîni se pregătesc intens în vederea apropiatei întîlniri pe care urmează să le susțină în țară și peste hotare. În programul lor de pregătire se înscriu și jocurile cu puternica formație Dukla Jihlava, care cuprinde 2 jucători din lotul olimpic cehoslovac și 9 din reprezentativa de tineret. Hocheiștii cehoslovaci vor susține pe patinoarul artificial din parcul „23 August” 3 întîlniri. În primul meci Dukla va întîlni astăzi de la ora 19.30 echipa Știința Cluj. În deschidere va avea loc partida Constructorul București—Știința București.

Cel de-al doilea joc al turneului se va disputa sîmbătă în compania echipei selecționate a orașului București. Duminică, oaspeștii vor evolua sub titulatura

orașului Jihlava întîlnind o echipă selecționată divizionară.

● Echipa de hochei pe gheață a R. Cehoslovace a început turneul în Suedia jucid marți seara la Stockholm cu echipa națională a Suediei. Echipa cehoslovacă a prestat un joc superior câștigînd cu scorul de 2-1 (0-1; 1-0; 1-0). Cele două puncte ale oaspeștilor au fost realizate de Wolf și Golonka. Pentru gazde a înscris Ludwall.

ȘAH

● În amfiteatrul Institutului de petrol și gaze din Capitală încep astăzi la ora 17 finala campionatului de șah al R.P. Romîne la care participă 20 de concurenți din București, Ploiești, Oradea și Satu Mare.

● Tot astăzi începe meciul dintre Margareta Teodorescu și Rodica Reicher, care au totalizat același număr de puncte în finala campionatului feminin de șah și vor susține 4 partide pentru desemnarea campioanei țării.

BOX

● Într-un meci internațional de box disputat la Oldenburg echipa selecționată a R.F. Germane a învins cu scorul de 12-5 echipa R. Cehoslovace. În cel mai spectaculos meci campionat cehoslovac al categoriei cocoo Petrina a dispus la puncte de Echroek (R.F. Germană).

Zero rebuturi!

(Urmare din pag. 1-a)

și mai mare preț pe muncă colectivă. Adică, să se ajute între ei toți membrii brigăzii, să se urmărească unul pe altul ca să nu greșesc, și să-și facă teut pe cel care pe drumul de a greși, înainte de a fi prea tîrziu, de a strica piesa. Buna idee! Dar pentru asta s-a făcut o nouă repartizare: unul bun lînga unul mai puțin bun.

Cine au cunoaște ceva să întrebe, fara rușine și jena, le-a spus Gh. Constantin, secretarul organizației de partid. Există teudinta, — din mîndrie? Din neglijență? — de a nu întreba, de a nu-i consulta. Se bazază pe rutina, fara să mai facă apel la noțiunile tehnice. Or, în turnătorie sosește mereu comenzi de piese absolute noi. După cîteva zile s-a văzut că intraturarea tovarășească prinde roade. Ca un rezultat al acestui lucru, s-a constatat că în brigada se nascuse o opinie colectivă puternică pentru calitatea lucrului fiecăruia și o participare activă la cursurile de minim tehnic. Ba mai tîrziu o serie de propuneri au venit chiar de la membrii brigăzii. Ca să se urmărească mai bine cine greșește, s-a propus repartizarea unui om din brigadă care să urmărească în toate fazele execuției un număr mic de piese. De asemenea în fiecare săptămîna,

în fiecare luni dimineață, se analizează calitatea producției, arătîndu-se pe reperi, pe om, care comite greșeli, și mai ales, din ce cauză. Apoi, cum puteau fi evitate și cum trebuie să se procedeze în viitor. Cineva a propus ca atunci cînd unul din brigadă repetă de mai multe ori greșeala să i se aplice o „muștrare bucașeană”, adică să i se impute valoarea rebuturilor.

S-a constatat, pînă la urmă, că toate propunerile mergeau cam în trei direcții. Trei lucruri importante i se cer unui turnător oțelar bun: atenție, dragoste de muncă și o respectare strictă a procesului tehnologic. Aceste lucruri le știe de-acum fiecare membru al brigăzii „Tînarul oțelar” de la „Grivița Rosie”. Importanța este semnificativă rezultatelor obținute în ultimele zile de cînd aceste „reguli” s-au înțecatînit în cadrul brigăzii. În ultima vreme brigada și-a recucerit locul avut în țara, frîna și încrederea. „Zero rebuturi” este din nou lozincă ce flutură pe buzele fiecăruia. Planul oțelăriei pe octombrie a fost depășit cu 5 la suta. Iar, ca un raspuns la chemarea oțelărilor din Reșița și Hunedoara, pentru a da patriei cîni mai mult oțel, turnătorii oțelari au înscris la acest capitol 150 de tone de oțel lichid peste plan de la începutul anului.

Maramureș — țară nouă

(Urmare din pag. 1-a)

curînd sidit. Dacă norocul face să treacă dimineața vei vedea cîndru de copii cu pitoreștile lor pălăruțe de paie în vîrf capului și cu săculețele dolboră de cărți scînd către școală. Iar seara de vîi trece, și la Gulești, și la Dessești, și la Berbești vei vedea, prin ochiurile de geam ale căminelor culturale, oameni citind. Al doilea: să pleci într-o duminică cu brigada științifică a Casei de cultură din Sighet. Poate nimic mai mult nu-ți va reliefa setea de a cunoaște și schimbarea radicală a conștiinței omului nou al Maramureșului decît întîlnirea dintre sîteni și membrii brigăzii. Vei fi martor la o adevărată avalanșă de întrebări, la discuții dintre cele mai pasionante pornind de la probleme de pomologie ori igienă, pînă la cel mai actual eveniment științific sau politic. Brigada științifică, apărută ca inițiativă și formă de concretizare, în Maramureș, a devenit sîr de populară și de așteptată încît nu arareori satele își dispută între ele favoarea de a o avea cit mai des. Este un fenomen, dar un fenomen al zilelor noastre. „Maramureș țară nouă” — am parafraza noi vechiul cîntec.

Omul caută să afle, să știe ceea ce n-a putut afla și cunoaște „pînă mai acu cînsprezece ani”. Iar ceea ce află și cunoaște își folosește în viață, îi îndreaptă pașii către lumea lui, socialismul.

Creția populară consenmează această schimbare. Cîntecu zice:

Frunză verde-a cucului,
To-sa Ionul lăndului
Fericie de mama lui I
Că m-a făcut lîngă slînă,
Să am parte de zi bună,
M-o făcut în zi de joi,
Să n-am parte de ciocol.

Căldorii din toate timpurile au evocat, pe lîngă miseria în care se zbătea maramureșeanul, chipul lui dîrz. Observația nu este lipsită de temelie. Sînt numeroase luptele duse de maramureșeni în numele idealului ideal al libertății. Un moment înălțător s-a petrecut „mai acu cînsprezece ani”. La Moiești, pe valea Vasurului, armatele fasciste, folosind avantajele terenului, au încercat să reziste înaintea împetuzosă a armatei sovietice. Țîrarii din Moiești acelușie un grup de partizani. Trădății ei sînt prinși și executați la marginea satului. Au fost împușcați treizeci de oameni, iar satului i s-a dat foc.

Aceasta este, printre altele, jertfa de sînge cu care maramureșenii au plătit libertatea de care se bucură astăzi. Și pentru că au plătit-o cu sînge, ei știu să și-o apere. Cunoșcîndu-și dușmanul maramureșeanul zice:

Bine-mi taie cuțitul
Că l-am ascuțit amu,
Să-l am gata la serpar
Să mă apăr de dușman.
De-o scoate ciocolul capu'
Am să-l pisoz ca pe dracu.

Informații

Miercuri după-amiază a sosit în Capitală domnul Abdolamir Rachidi Haeri, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Iranului la București.

La sotrre, pe aeroportul Băneasa, domnul Abdolamir Rachidi Haeri a fost salutată de Radu Comșa, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe.

Artistul popular S. V. Gherasimov, prim-secretar al Uniunii artiștilor plastici din U.R.S.S., a făcut miercuri dimineața o vizită la Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Oaspețele sovietice a fost primit de tovarășa Constanța Grădian, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii.

La invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, miercuri după-amiază a sosit în Capitală doamna Violet Alva, ministru adjunct în Ministerul Afacerilor Interne al Indiei.

La sotrre, pe aeroportul Băneasa, oaspețele a fost întîmpinată de tovarășii Al. Mureșan, adjunct al ministrului Afacerilor Interne, Al. Bulcan, vicepreședinte al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, M. Maghiaru, director în Ministerul Afacerilor Externe, Maria Groza, secretară a Consiliului Național al Femellor din R. P. Romîna.

A fost de față K. C. Nair, însărcinat cu afaceri ad-interim al Indiei la București.

(Agerpres)

„Nila” de A. Salînski

la Teatrul Tineretului

De curînd a avut loc pe scena Teatrului Tineretului premiera piesei „Nila” a autorului sovietic A. Salînski. Salînski și-a închinat piesa generației sale, ca pe un imn de slavă adău vitejilor de care au dat dovadă consumoștii în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Deși se petrece în timpul războiului, pe scenă nu se dau lupte, nu apar combatanți, se aud doar ecourile unor incertări îndepărtate. Aceasta deoarece piesa nu tratează tema într-un fel obișnuit, ci a găsit un mod original de a evidenția eroismul în spiritul căruia a fost educat de partid tineretul sovietic.

Nila Snijko — personajul principal al piesei — nu luptă pe front, ci în spatele frontului. Nila dovedește bărbăție și eroism nu numai în acțiunea ei împotriva inamicului fascist ci și în comportarea față de oamenii sovietici care o urăsc, avînd impresia că ea e o neașteaptă a hitleristilor. Iar fi foarte ușor Nila să arate oamenilor cîinstii că și ea e asemenea lor, să evite batjocura lor dar în acest fel s-ar decompria și n-ar mai putea aduce servicii patriei. Cîci ea, prefăcîndu-se a fi o neașteaptă a hitleristilor, o femeie decompusă, aflată în slujba lor, spionează de fapt misiunile strategice ale trupelor naziste, transmînd date prețioase comandamentului sovietic. Ea preferă de aceea să fie simpatizată de tîcîloșii pe care-i dușmănește din toată puterea sufletului, și să fie disprețuită de oamenii sovietici, îndurînd cu abnegație insultele, făcînd pentru patrie supremul sacrificiu: al vieții și al onoarei. Pînă la urmă însă onoarea îi va fi salvată, toți vor afla în întreaga splendoare a ei, frumusețea chipului moral al acestei fete.

ceastă măsură, îi bucura suferința lui. Salînski și-a construit piesa cu ingeniozitate, cu simț dramatic, o profundă cunoaștere a vieții. Eroii lui nu sînt liniari, monotoni, ci, rezervă surprize interesante spectatorului. Cea mai mare surpriză o reprezintă dușul joc al Nilei și de aceea momente de puternică intensitate dramatică sînt mai ales acelea în care ea, prefăcîndu-se a fi o neașteaptă inamicului, adăpta modulului lui de viață putred, nu face decît să-l combată, cu prilejul lui arme pe acest inamic bestial. În același timp, unele elemente care au o atitudine demagogică în combaterea Ni-

tos reținut și pasivă dezînțuită în împrejurări potrivite. Este interesant de remarcat felul cum își dozează ea replica, ezitarea în fața unor cuvinte, felul cum, datorită condițiilor deosebite, conspirative în core-și ducea activitate, personajul ei, chibzuit este parcă fiecare vorbă pe care-o rostete. O dată grădită bine o arține, un gest, Nila — Olga Tudorache — se aruncă însă cu patimă în lupta împotriva dușmanului inuman, luptă în care va cădea cu cîntec la datorie.

Cornel Gîrba și Marcel Gîngulescu în rolurile lui Feodor și respectiv al inchiului său Ciufarov, ne-au părut corecți, deși ar fi putut face mai mult pentru a da autenticitate și spontaneitate jocului. Din păcate o seamă de actori ca Aurelia Sorescu, N. Motoc, Cicerone Ionescu ne-au impresionat neplăcut prin artificialitatea și ostentativitatea. Rețea ar trebui să mai lucreze pentru a asigura o omogenitate interpretativă, îmbogățind valoarea spectacolului.

Morți mențiuni speciale în rolurile lor: Eugenia Marian, H. Polizu, Doina Șerban și Florica Demion (aceasta din urmă a realizat cu savaare dar și cu stridențe figura mahalagioaică proaste, inculte și intrigantă Tuzikova).

Apreciem decururile lui I. Pruhase; e de efect lumina roșie din fundal, ce apare ca un simbol al ideii comuniste pentru care s-a sacrificat Nila.

La o piesă plină de patos, elan patriotic și revoluționar, foarte bine axată pe profilul Teatrului Tineretului, capabilă să educe sentimente înalte în sufletul tînarului spectator.

B. DUMITRESCU

Cronica dramatică

construită piesa și care sînt menite a evidenția înălțimea morală a omului sovietic în cele mai grele împrejurări. Astfel spionul Stavinski o împușcă pe Nila convins că aceasta îl urmărea din ordinul comandamentului hitlerist, pentru a-l pedepsi că nu și îndeplinește o misiune.

Nila și-a jucat pînă la capăt rolul cu o uluitoare putere de sacrificiu și cei din jurul ei, care-o dușmăneau, își dau seama că au pierdut o fată care și jubea din tot sufletul patria și că, disprețuind-o, fără să-i cunoască adevărata înfățișare, n-au făcut decît ceea ce ar fi făcut și ea, n-au făcut decît să-și manifeste ura împotriva cotropitorilor fasciști și a mîrdărilor morali burgheze pe care ea le blestema ca și ei. Reiese că, într-un fel, aprobînd public, deși o durea, îi arăta în același timp caracterul monolit al conștiinței comuniste a oamenilor sovietici și, în e-

Patru, București, Gh. Doje, 1
Mal: Fata cu uiclorul, Republica,
Elena Pavel, Înfrățirea între Po.
poare: În zilele lui Octombrie;
Maghiara, Centru, 23 August,
Libertății: Primăvara; V. Alex.
Libertății: Primăvara; V. Alex.
Sahia: Cartea junglei; Păcătoarea;
Căsnicia Lorenz; T. Vladimirescu;
Torentul; Arta; Kociubei;
Ile Pintilie; Nevăzută... Necu.
nosete; Populor; Ultima primăvară;
Simpo. N. Băcescu; Misiunea pe.
riculoasă; Victoria; V. Roată;
Soarta unui om; 13 Septembrie,
Cultural, 30 Decembrie; Pentru
100.000 de mărci; Maxim Gorki;
O întimplare extraordinară (seria
1-a); Timpuri Noi (rulează în
continuare între 10-21); Pro.
gram de filme documentare; Ti-

neretului: Fete de aceeași vîrstă;
Alex. Popov (rulează în conti.
nuare între 10-21); Dimineața
mohorită; Grivița; În zgomotul
roților; Unirea; Sombriero; C.
David; Prietenul răgăsit; Al.
Sahia; Cartea junglei; Păcătoarea;
Căsnicia Lorenz; T. Vladimirescu;
Torentul; Arta; Kociubei;
Ile Pintilie; Nevăzută... Necu.
nosete; Populor; Ultima primăvară;
Simpo. N. Băcescu; Misiunea pe.
riculoasă; Victoria; V. Roată;
Soarta unui om; 13 Septembrie,
Cultural, 30 Decembrie; Pentru
100.000 de mărci; Maxim Gorki;
O întimplare extraordinară (seria
1-a); Timpuri Noi (rulează în
continuare între 10-21); Pro.
gram de filme documentare; Ti-

neretului: Fete de aceeași vîrstă;
Alex. Popov (rulează în conti.
nuare între 10-21); Dimineața
mohorită; Grivița; În zgomotul
roților; Unirea; Sombriero; C.
David; Prietenul răgăsit; Al.
Sahia; Cartea junglei; Păcătoarea;
Căsnicia Lorenz; T. Vladimirescu;
Torentul; Arta; Kociubei;
Ile Pintilie; Nevăzută... Necu.
nosete; Populor; Ultima primăvară;
Simpo. N. Băcescu; Misiunea pe.
riculoasă; Victoria; V. Roată;
Soarta unui om; 13 Septembrie,
Cultural, 30 Decembrie; Pentru
100.000 de mărci; Maxim Gorki;
O întimplare extraordinară (seria
1-a); Timpuri Noi (rulează în
continuare între 10-21); Pro.
gram de filme documentare; Ti-

neretului: Fete de aceeași vîrstă;
Alex. Popov (rulează în conti.
nuare între 10-21); Dimineața
mohorită; Grivița; În zgomotul
roților; Unirea; Sombriero; C.
David; Prietenul răgăsit; Al.
Sahia; Cartea junglei; Păcătoarea;
Căsnicia Lorenz; T. Vladimirescu;
Torentul; Arta; Kociubei;
Ile Pintilie; Nevăzută... Necu.
nosete; Populor; Ultima primăvară;
Simpo. N. Băcescu; Misiunea pe.
riculoasă; Victoria; V. Roată;
Soarta unui om; 13 Septembrie,
Cultural, 30 Decembrie; Pentru
100.000 de mărci; Maxim Gorki;
O întimplare extraordinară (seria
1-a); Timpuri Noi (rulează în
continuare între 10-21); Pro.
gram de filme documentare; Ti-

neretului: Fete de aceeași vîrstă;
Alex. Popov (rulează în conti.
nuare între 10-21); Dimineața
mohorită; Grivița; În zgomotul
roților; Unirea; Sombriero; C.
David; Prietenul răgăsit; Al.
Sahia; Cartea junglei; Păcătoarea;
Căsnicia Lorenz; T. Vladimirescu;
Torentul; Arta; Kociubei;
Ile Pintilie; Nevăzută... Necu.
nosete; Populor; Ultima primăvară;
Simpo. N. Băcescu; Misiunea pe.
riculoasă; Victoria; V. Roată;
Soarta unui om; 13 Septembrie,
Cultural, 30 Decembrie; Pentru
100.000 de mărci; Maxim Gorki;
O întimplare extraordinară (seria
1-a); Timpuri Noi (rulează în
continuare între 10-21); Pro.
gram de filme documentare; Ti-

neretului: Fete de aceeași vîrstă;
Alex. Popov (rulează în conti.
nuare între 10-21); Dimineața
mohorită; Grivița; În zgomotul
roților; Unirea; Sombriero; C.
David; Prietenul răgăsit; Al.
Sahia; Cartea junglei; Păcătoarea;
Căsnicia Lorenz; T. Vladimirescu;
Torentul; Arta; Kociubei;
Ile Pintilie; Nevăzută... Necu.
nosete; Populor; Ultima primăvară;
Simpo. N. Băcescu; Misiunea pe.
riculoasă; Victoria; V. Roată;
Soarta unui om; 13 Septembrie,
Cultural, 30 Decembrie; Pentru
100.000 de mărci; Maxim Gorki;
O întimplare extraordinară (seria
1-a); Timpuri Noi (rulează în
continuare între 10-21); Pro.
gram de filme documentare; Ti-

neretului: Fete de aceeași vîrstă;
Alex. Popov (rulează în conti.
nuare între 10-21); Dimineața
mohorită; Grivița; În zgomotul
roților; Unirea; Sombriero; C.
David; Prietenul răgăsit; Al.
Sahia; Cartea junglei; Păcătoarea;
Căsnicia Lorenz; T. Vladimirescu;
Torentul; Arta; Kociubei;
Ile Pintilie; Nevăzută... Necu.
nosete; Populor; Ultima primăvară;
Simpo. N. Băcescu; Misiunea pe.
riculoasă; Victoria; V. Roată;
Soarta unui om; 13 Septembrie,
Cultural, 30

De peste hotare

In Comitetele Adunării Generale a O. N. U.

Proiect de rezoluție al R. P. Romine privind dezvoltarea industriei petrolifere în țările slab dezvoltate

NEW YORK 11. — Corespondentul Agerpres transmite: La 11 noiembrie în Comitetul nr. 2 al O.N.U., unde se discută problema dezvoltării economice a țărilor slab dezvoltate, a fost prezentat astăzi în mod oficial proiectul de rezoluție al R. P. Romine asupra posibilităților cooperării internaționale în domeniul dezvoltării industriei petrolifere în țările slab dezvoltate. În proiectul de rezoluție se cere secretariatului general să ia următoarele măsuri:

- în primul rând să includă chestiunea dezvoltării industriei petrolifere în programele Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltarea țărilor slab dezvoltate (industrializare și resurse energetice);
- în al doilea rând să pregătească pentru cea de-a 29-a sesiune a Consiliului economic și social Informațiile cerute în rezoluțiile anterioare ale Consiliului economic special;
- în al treilea rând să convoce în cursul anului 1960, la scurt timp după cea de-a 29-a sesiune a Consiliului economic și social, un grup de experți din țările interesate spre a studia pe baza unor documente de specialitate, ca și pe baza dezbaterilor și rapoartelor celei de-a 13-a și a 14-a sesiuni a Adunării Generale și a Sesiunilor Consiliului

economic și social, chestiunea dezvoltării industriei petrolifere în țările slab dezvoltate, căile și mijloacele care pot duce la îndeplinirea acestui scop, printr-o largă cooperare internațională, și îndeosebi posibilitățile organizării unei largi cooperări internaționale, pentru pregătirea personalului de specialitate și schimbul de informații și experiențe în domeniul extragerii și prelucrării petrolului, posibilitățile obținerii și producerii de utilități petrolifere de către țările slab dezvoltate care posedă rezerve de petrol;

— în al patrulea rând să pregătească, pe baza documentelor și recomandărilor pe care le va elabora respectivul grup de experți, un studiu asupra posibilităților cooperării internaționale în domeniul dezvoltării industriei petrolifere în țările slab dezvoltate, care să fie prezentat celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U.

Principiile care stau la baza acestui proiect de rezoluție și motivele care au determinat introducerea lui au fost expuse de delegația noastră în cuvântările rostite anterior de Bazil Serban în Comitetul nr. 2 al O.N.U. Este probabil că discuțarea acestui proiect împreună cu ceilalți membri ai grupului de experți va avea loc începând de săptămâna viitoare.

Intervenția reprezentantului R. P. R. cu privire la problema compoziției personalului secretariatului O.N.U.

NEW YORK 11. — Corespondentul Agerpres transmite: Comitetul nr. 5 al Organizației Națiunilor Unite a avut o discuție asupra compoziției personalului secretariatului Organizației Națiunilor Unite, reprezentat de delegația română, care prezintă raportul asupra activității secretariatului O.N.U. în anul 1959. Este vorba de o discuție care a avut loc în cadrul sesiunii de lucru a Comitetului nr. 5 al Organizației Națiunilor Unite, la 11 noiembrie 1959. În cadrul acestei sesiuni, reprezentantul R.P.R. a prezentat un raport asupra activității secretariatului O.N.U. în anul 1959. Este vorba de o discuție care a avut loc în cadrul sesiunii de lucru a Comitetului nr. 5 al Organizației Națiunilor Unite, la 11 noiembrie 1959.

Continuarea dezbaterilor cu privire la experiențele nucleare proiectate de guvernul francez în Sahara

NEW YORK 11 (Agerpres). — În Comitetul Politic al Adunării Generale continuă discuțarea problemei cu privire la experiențele nucleare ale Franței în Sahara. În cadrul sesiunii din 10 noiembrie au participat la discuție delegații din 12 țări. A fost prezentat spre examinare comitetului un nou proiect de rezoluție al cărui autor este Italia și Anglia. Acest proiect de rezoluție nu condamnă Franța pentru intenția ei de a efectua experiențe nucleare în Africa și de fapt nu-i cere să renunțe la aceste experiențe. El cere numai guvernului francez să acorde atenție punctelor de vedere expuse în cursul discuțiilor.

Reprezentantul Bulgariei, Milo Tarabantov, care a luat cuvântul, a declarat că experiențele nucleare în Sahara nu pot decât să intensifice încordarea și să creze dificultăți în realizarea unei înțelegeri cu privire la încetarea definitivă a experiențelor cu arma nucleară și termonucleară. Delegația afganistanului, a spus reprezentantul acestei țări, se pronunță împotriva experiențelor atomice, independent de locul în care s-ar efectua aceste experiențe și de proporțiile lor.

Reprezentantul Pakistanului a declarat că țara lui se pronunță împotriva continuării experiențelor cu arma nucleară și termonucleară.

Ministrul de stat pentru Afacerile Externe al Angliei, Ormsby-Gore, care a luat cuvântul, a declarat că el este în căutarea unui acord cu privire la experiențele nucleare în Sahara și că el este în favoarea unui acord care să permită efectuarea acestor experiențe în condiții de siguranță.

El a declarat că acest proiect reflectă „o atitudine constructivă și pozitivă” față de problema atită în discuție, fotată de Ormsby-Gore a afirmat că proiectul de rezoluție al statelor ario aslatice ar avea un „caracter negativ”.

Experiențele prevăzute de Franța, a declarat Karel Kurka (Cehoslovacia), deschid calea spre intensificarea cursului înarmării atomice.

În cadrul sesiunii din 10 noiembrie în sprijinul proiectului de rezoluție al țărilor din Asia și Africa s-au pronunțat, de asemenea, reprezentanții Irakului, Ceylonului, Albaniei, Nepalului, Japoniei și Salvadorului. Toți au condamnat intenția Franței de a efectua experiențe cu arma atomică în Sahara.

Noul furnal al Combinatului Kuznezki construit de comsomoliști și terminat la 7 Noiembrie.

Deschiderea Conferinței Internaționale a studenților

PRAGA 11. — Corespondentul Agerpres transmite: Miercuri dimineața la ora 10 a avut loc în aula Universității Caroline din Praga, deschiderea festivă a Conferinței Internaționale a studenților pentru pace. Au sosit conferința Militaria Vecker, președintele Comitetului Central al Uniunii tineretului cehoslovac și Adolf Svoboda, primarul orașului Praga. Apoi, acad. prof. Jan Mukarovsky, membru al Consiliului Mondial al Păcii, a făcut un istoric al evenimentelor sângeroase din noiembrie 1939, când studenții pragași au manifestat pe străzile capitalei cehoslovace alături de muncitorii și alți patrioți împotriva ocupanților nazisti și a pregătirilor de război.

Ziua de 17 noiembrie a devenit Ziua Internațională a Studenților din toată lumea, un simbol al luptei împotriva fascismului. Vorbitorul a relevat marile succese realizate în Cehoslovacia în anul de după eliberare în toate domeniile dezvoltării economice naționale și îndeosebi în domeniul învățământului. După-amiază s-a procedat la alegerea președintelui conferinței, după care președintele Uniunii Internaționale a Studenților, Jiri Pelikan, a prezentat raportul intitulat: „Sarcinile studenților și ale organizațiilor studențești în lupta pentru pace, independența națională și dezvoltarea colaborării pacifice”.

J. Pelikan a consacrat o mare parte din raportul său dezvoltării mișcării studențești în perioada de după război, luptei studenților pentru pace și prietenie între popoare. Referindu-se la actuala situație internațională el a subliniat importanța comunicatului comun sovieto-american semnat în cursul vizitei în S.U.A. a lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. J. Pelikan a declarat că în prezent problemele cele mai urgente și importante sunt dezarmarea generală și totală și pregătirea conferinței la nivel înalt.

Vorbind despre căile menținerii păcii J. Pelikan a subliniat marea însemnătate a colaborării multilaterale dintre popoare. El a relevat în deosebi importanța uniunii și colaborării studenților din toate țările lumii. În legătură cu aceasta raportorul a scos în evidență activitatea Uniunii Internaționale a Studenților. După prezentarea raportului au urmat discuții.

Președintele Guineei va vizita Uniunea Sovietică

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS: La invitația lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la mijlocul lunii noiembrie a.e., Seku Ture, președintele și prim-ministrul Republicii Guineea, va sosi în Uniunea Sovietică într-o vizită oficială.

La invitația lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la mijlocul lunii noiembrie a.e., Seku Ture, președintele și prim-ministrul Republicii Guineea, va sosi în Uniunea Sovietică într-o vizită oficială.

Probleme ale moralei omului sovietic dezbătute larg în U. R. S. S.

MOSCOVA 11. — Corespondentul Agerpres transmite: În cadrul dezbaterilor largi care se desfășoară în Uniunea Sovietică în probleme ale moralei omului sovietic, un rol important îl are discuția începută cu câteva săptămâni în urmă de ziarul „Izvestia”. Discuția a început în urma scrisorii ministrului A. Usakovski de la Uzina de automobile „ZIL” din Moscova. Autorul scria despre necesitatea elaborării, pe baza experienței populare și a specificului național, a unor rânduiești de viață care să se sărbătorească anumite date importante din viața omului: căsătoria, nașterea, primirea certificatului de muncă etc. În urma acestei scrisori, „Izvestia” a organizat un concurs cu premii, chemând pe toți cititorii să-și exprime părerea, să descrie cele mai frumoase obi-

ceuri și tradiții populare sau să propună unele noi, menite să înmănușeze viața oamenilor. Acum, la sâr șosea o mulțime de propuneri interesante. Unii cititori sînt de părere că este nevoie ca în orașe și sate să se creeze „palete pentru oficierea căsătoriei”, iar momentul creării familiei să fie urmat de ceremonii populare, ca și rămînd în minte toată viața. Alții fac propuneri cu privire la sărbătorirea majoratului, a intrării în timpul muncii etc.

În urma discuției a cărei menire este de a scoate la iveală tot ce a creat mai bun și mai frumos experiența populară, se va tipări o carte cu recomandări referitoare la sărbătorirea evenimentelor importante din viața oamenilor sovietici și a desfășurării sărbătorilor populare.

Cuvîntarea lui Maurice Thorez la plenara C.C. al P.C. Francez

PARIS 11 (Agerpres). — TASS: Ziarul „L'Humanité” a publicat la 11 noiembrie cuvîntarea rostită de Maurice Thorez, secretar general al C.C. al P.C. Francez, la plenara Comitetului Central al partidului care a avut loc zilele trecute.

Referindu-se la schimbările care s-au petrecut în ultimul timp în situația internațională și în viața internă a Franței, Maurice Thorez a spus că aceste transformări nu au venit de la sine. Ele sînt rezultatul luptei comunistilor, democraților și partizanilor păcii din lumea întreagă și, în primul rând, al luptei energice duse de Poporul sovietic sub conducerea Partidului comunist.

„Esențialul acestor schimbări, a spus el în continuare, constă în aceea că în fața forțelor războiului a fost pusă o barieră. Elementele cele mai reacționare din lumea întreagă și din Franța au suferit o înfrîngere”. Maurice Thorez a subliniat că „nu trebuie slăbită vigilența ci, dimpotrivă, trebuie dublată”.

se obține dezarmarea generală, încetarea experiențelor cu arma nucleară, legînd aceste probleme de lupta pentru revendicările economice imediate ale poporului. În legătură cu aceasta el a subliniat că bomba atomică franceză, care se intenționează să fie experimentată în Sahara, „este inutilă, costă scump și nu servește interesele Franței”.

Referindu-se la problema algeriană, Maurice Thorez a spus că declarațiile partidului din 7 și 17 septembrie cu privire la propunerile lui De Gaulle în această problemă conțineau o adevărată greșită, care a dezorientat partidul și a servit drept pretext pentru desfășurarea unei campanii de calomni împotriva partidului.

Thorez a subliniat însă că poziția fundamentală a partidului în problema algeriană rămîne aceeași. El a amintit că partidul a cerut mereu tratative pe baza autodeterminării și acest drept a recunoscut-o poporul algerian. În continuare, Maurice Thorez a spus: „Nu recunoaștem în ce constă greșala noastră și noi o îndreptăm spre marea de dezlănțuire a adversarilor noștri. Pentru mase prezintă importanță poziția noastră fundamentală care a rămas aceeași chiar din prima zi a războiului din Algeria”.

Cînd, la sfîrșitul secolului trecut, doi exploratori romîni, Dimitrie și Nicolae Ghika, au ajuns în „țara aromatelor” cum era denumită pe atunci Somalia, colonialiștii englezi și italieni pe care i-au întâlnit acolo se lăudau că au ocupat aceste locuri, ca și alte teritorii coloniale, pentru a civiliza. În drumul lor spre inimă țării somaliilor, cei doi cercetători au găsit pe lingă o regiune necunoscută încă geografilor și o priveliște dureroasă a mizeriei în care erau silii să trăiască băștinășii. În privința științei de carte, spre exemplu, doar unul dintr-o mie știa să scrie și să citească.

În zilele noastre cunoștințele geografice au evoluat mult, și a lături de măriturile topografice de pionierat ale lui Dimitrie și Nicolae Ghika, au apărut hărți complete. Știutorii de carte sormali au rămas însă în aceeași poziție față de restul populației țării. Interpretarea pe care colonialiștii o dau cuvîntului „civilizație” este și în această privință elocventă. Despre ce fel de civilizație poate fi vorba în Africa subjugată de colonialiști cînd din 120.000.000 de locuitori în vîrstă de peste 15 ani, 104.000.000 sînt analfabeți?

Se știe că în India a existat o străveche cultură înaintea invaziei engleze. În „Autobiografia” sa Nehru arată că sub stăpînire colonialistă numărul știutorilor de carte s-a micșorat foarte mult. În 1947, înaintea obținerii independenței, Indiei, 90% din populație nu știa să scrie și să citească. Cînd conștătorii spanioli au ajuns în Peru, au găsit acolo înalta cultură inecșă mult superioară celei spaniole contemporane. Ce s-a ales cîm ca după instaurarea rînduicilor colonialiste? A fost distrusă în cea mai mare parte, odată cu pierrea imperiului al cărei număr a scă-

zut de la 18.000.000 la 1.000.000. La fel au procedat colonialiștii spanioli și în Mexic, unde populația pierdută 10.000.000 de oameni uciși, morți de pe urma mizeriei sau a represaliilor. Ignoranța, crunta exploatare, rezistența singuroasă — iată adevărata față a „misiunii civilizatoare” colonialiste.

Statisticile UNESCO constată că în țările Americii Latine transformate în colonii ale imperialismului nord-american, 67.000.000 de locuitori în vîrstă de peste 15 ani și 19 milioane de copii de vîrstă școlară sînt analfabeți. Neștiutorii de carte reprezintă următoarele proporții: în Venezuela 48 la sută, în Bolivia 68 la sută, în Argentina 23,2 la sută din populația peste 14 ani, în Guatemala 70,6 la sută, în Haiti 89,5 la sută, în Honduras 63,7 la sută, în Nicaragua 61,6 la sută, în San Salvador 60,6 la sută, în Brazilia 50,6 la sută și așa mai departe.

Analfabetismul lovește crunt populația Ecuadorului, 85-90 la sută din totalul băștinășilor nu știu nici să se citească. Școlile sînt foarte rare. Invaziitorii, nevoiți să se ocupe fiecare de cite 3-4 clase, nu au posibilitatea să le dea copiilor, acei puțini care învață, (de multe ori în picioare, din lipsă de bănci), decît foarte sumare cunoștințe. „Copii triști, cu privirea pierdută, cu abdomenul umflat, care la ușa colabieră așteaptă ca părinții să se întoarcă de la istovitoare muncă zilnică, sînt o mărturie vie, impresionantă a condițiilor inumane în care trăiesc băștinășii”, scrie un corespondent al revistei „Tineretul lumii”, Edmundo Machado L.

În Madagascar, după 63 de ani de stăpînire colonialistă franceză, 60 la sută din cei 5.000.000 de locuitori ai insulei sînt analfabeți. 57 la sută din copiii de

EXTINDEREA PROGRAMULUI DE VIZITE AL PREȘEDINTELUI EISENHOWER

WASHINGTON 11 (Agerpres). — La 11 noiembrie Casa Albă a anunțat că președintele Eisenhower a hotărât să muleze două vizite la programul călătoriei pe care o va face de la 4 la 23 decembrie în Europa, Asia și Africa. La 17 decembrie președintele Eisenhower se va întâlni cu președintele Tunisiei, Habib Bourghiba, pe bordul crucătorului „Des Moines” în largul coastelor Tunisului, iar la 21 decembrie, venind de la Paris, în drum spre Maroc, președintele Eisenhower se va opri la

Madrid unde se va întâlni cu generalul Franco.

SOSIREA LUI SELWYN LLOYD LA PARIS

PARIS 11 (Agerpres). — La 11 noiembrie a sosit la Paris într-o vizită oficială Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Angliei. El se va întâlni cu președintele De Gaulle și Conve de Merville, ministrul Afacerilor Externe al Franței. În cursul convorbirilor care vor avea loc vor fi discutate o serie de probleme referitoare la apropiata convocare a conferinței la nivel înalt și la relațiile dintre Anglia și Franța. Va fi de asemenea examinată problema relațiilor dintre țările membre ale

„palete comune”, din care face parte și Franța, și mlaca zonă a liberului schimb alcătuită din șapte țări pe care o creează Anglia pentru a contrabalansa „paleta comună”.

PREGĂTIRI PENTRU REUNIUNEA OCCIDENTALA LA NIVEL INALT

WASHINGTON 11 (Agerpres). — Agenția United Press Internațională anunță că la Departamentul de Stat au început la 10 noiembrie pregătirile în vederea conferinței ministrilor Afacerilor Externe al N.A.T.O. care va avea loc în decembrie, precum și a reuniunii occidentale la nivel înalt. Prima convorbire din cadrul acestor pregătiri a avut loc sub președinția lui Foy Kohler, subsecretar de stat adjunct și la ea au participat ambasadorii Angliei, Franței și R.F.G. Tot la 10 noiembrie, Christian Herter a avut o îndelungată convorbire separată cu ambasadorul vestgerman Grewe.

Pe scurt

MOSCOVA. — În legătură cu apropiata vizită în Mexic a lui Anastas Mikhoian, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la 11 noiembrie Andrei Ghosha, secretar general al Partidului Comunist din U.R.S.S., a făcut o vizită lui Anastas Mikhoian. În timpul vizitei a avut loc o convorbire prietenească.

DELHI. — La 10 noiembrie s-a deschis la Mirat (statalul Uttar Pradesh) Plenara Consiliului Național al Partidului Comunist din India. În prima zi a lucrărilor sale, plenara a ascultat raportul cu privire la situația internă și internațională prezentat de Ajoy Ghosh, secretar general al Partidului Comunist din India.

LONDRA. — Ministrul englez al Colonilor Iain Macleod, a declarat la 10 noiembrie că începînd din nou în colonie engleză Kenya va fi „ridicată statura excepțională” declarată acolo acum șapte ani.

PANAMA CITY 11 (Agerpres). — La 10 noiembrie, Adunarea Națională a statului Panama a adoptat cu unanimitate de voturi o rezoluție în care se cere a dăscarea lui îndeplinire a planurilor privind preluarea Canalului Panama de sub administrația Statelor Unite și trecerea lui în mîna statului panamez (United Press International). Discuțiile pe marginea acestei rezoluții s-au desfășurat într-o atmosferă deosebit de însuflețită. După vot, relatează corespondentul U.P.I., toți membrii Adunării s-au ridicat în picioare și au intonat imnul național panamez.

NEW YORK. — Agențiile de presă anunță că în cluda dezmințirilor oficiale ale Departamentului de Stat, în S.U.A. s-a format un guvern cuban „în exil” în frunte cu Domingo Garmez Gimoracez. Guvernul este alcătuit din membri ai mișcării contrarevoluționare „Tandafuril alb” fugiți din Cuba după victoria revoluției și adăpostii de autoritățile americane.

Partizanii laofieni au capturat documente compromițătoare pentru guvernul regal

HANOI 11 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, partizanii din Laos au capturat documente secrete ale guvernului regal care atestă că autoritățile din Laos au dat instrucțiuni amănunțite subalternilor lor cum să ticlu-

lască „dovezi” ale „agresiunii Vietnamului de Nord” pentru a prezenta subcomitetului ONU pentru cercetarea situației din Laos.

Aceste documente au căzut în mîinile partizanilor în regiunea Sa-Thon, provincia Sam-Noua și au fost publicate de ziarul „Lac Hak-Sat”.

Printre documente se află ordinul secret nr. 221 din 23 septembrie 1959 emis de comandantul regiunii militare a Laosului de Nord.

În acest ordin se spune printre altele: „La primirea acestor instrucțiuni, diferite instanțe trebuie să adune pe oamenii care ne simpatizează și să-i slătuască să declare în termeni si-

Crime care nu se pedepsesc în Turcia

ANKARA 11 (Agerpres). — B.T.A. transmite: Ziarul „Yeni Cih” anunță că trei dintre cei 11 soldați turci care au fost călcați de automobilul locotenent-colonelului american Morrison au murit de pe urma rănilor căpătate.

Se anunță de asemenea că ucigașul a fost pus în libertate la cererea autorităților militare americane din Turcia, care au invocat cu acest prilej o prevedere specială a acordului american-turc în cadrul N.A.T.O.

E.D.A. va supune discuției parlamentului problema amplasării de armament atomic în Grecia

ATENA 11 (Agerpres). — TASS: Comitetul administrativ al Uniunii democratice de stînga (E.D.A.) protestează într-o declarație publică în ziarul „Avghis” împotriva livrării către Grecia de proiectile teleghidate americane „Honest John”, capabile să transporte încărcături atomice.

Acest lucru, se spune în declarație, nu serveste cîștii de puțin telurilor aparării țării, ci o împinge pe drumul pericolos al subordonării intereselor naționale „necesităților strategice ale S.U.A. și ale cercurilor agresive N.A.T.O.”.

Comitetul administrativ E.D.A. arată că alegerea momentului pentru amplasarea de armament atomic în Grecia constituie o provocare la adresa cauzei păcii și nu poate servi decît intereselor războiului rece.

Comitetul administrativ U.P.I., toți membrii Adunării s-au ridicat în picioare și au intonat imnul național panamez.

NEW YORK. — Agențiile de presă anunță că în cluda dezmințirilor oficiale ale Departamentului de Stat, în S.U.A. s-a format un guvern cuban „în exil” în frunte cu Domingo Garmez Gimoracez. Guvernul este alcătuit din membri ai mișcării contrarevoluționare „Tandafuril alb” fugiți din Cuba după victoria revoluției și adăpostii de autoritățile americane.

D-I Mitchell și-a mîncat... pălăria

WASHINGTON 11 (Agerpres). — La 11 noiembrie James Mitchell, ministrul Muncii al S.U.A., a anunțat că, potrivit statisticilor oficiale, numărul șomerilor din Statele Unite este de 3.270.000.

După cum s-a mai anunțat, în luna aprilie a anului curent Mitchell a declarat că pînă în luna octombrie numărul șomerilor în va scădea sub cifra de 3.000.000 și a promis că în cazul cînd aceasta nu se va împlini, el își va mîncă pălăria chiar în fața ministerului său. În fața evidenței cifrelor, Mitchell s-a văzut nevoiți să-și țină promisiunea. Pentru a-și feri însă de o indigestie și pentru a-și îndulci chinurile, i s-a adus un tort sub formă de pălărie pe o mîsuță asezată la intrarea în minister. La „ceremonie” au asistat 30 de fotografi și reporteri care au prins în obiectivul lor „momentul istoric” cînd Mitchell a mîncat din tort, prea fericiți, mîncarea felta de tort.